

عنوان مقاله:

هفت زینه مهری در هفت خوان بیژن

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناسی، دوره 7، شماره 23 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسندگان:

قدمعلی سرامی - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

سیما منصوری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

هرگاه در داستان پارتی بیژن و منیژه با باریک بینی نگریسته شود، بن مایه های اساطیری نهفته در آن جلوه ای پررنگ تر می یابد و ارتباطی عمیق و ریشه دار با بنیان های اعتقادی کیش مهر و عناصر زنده هفت خوانی را که با اعمال یلان اسطوره ای هفت خوان ساز مرتبط است، به نمایش می گذارد. بیژن جوان پس از گذران روند آغازین سلوک میتراپی، در حالی که رازآموزی را از سرگذرانده و آماده انجام مراحل عملی آزمون است، به فرمان مرشد مهری خویش راهی سفر ارمان می شود تا با کشتن گرازان بیشه ارمان- که نمادی از اژدرکشی باستان است- شایستگی خود را به اثبات برساند. در توران زمین حوادثی را از سر می گذرانند که همسانی شگفتی با سختی های مراحل سلوک مهری دارد و چنین به نظر می رسد که زینه های آیینی همچون گورخوابی؛ عبور از دالان های تاریک و سرما و گرما؛ غسل تعمید و تحمل گرسنگی و غربت، که از مشخصه های آزمون سالکان میتراپی است، را می گذرانند.

کلمات کلیدی:

هفت خوان، میتراپیسم، آتش، جادوگر، گراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/853082>

